

(7) ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਦੀ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ 'ਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਬੰਧ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਸੋਧ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ-ਇਨ-ਚੀਫ਼ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਉਪ ਨਿਯਮ 1 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਨੂੰ ਭਰਮਪੂਰਣ ਅਤੇ ਓਟਿਓਸ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਲਈ ਜੋ ਅਪੀਲਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਿਯਮਾਂ 4 ਅਤੇ 5 ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰੀਖਿਆ-ਇਨ-ਚੀਫ਼ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ-ਇਨ-ਚੀਫ਼ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ।

(8) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(9) ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਆਮ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਅੱਗੇ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਪੀ ਸਾਰੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਅਤੇ 5 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਜਾਪਦੀ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਵੀ.ਐਮ.ਜੈਨ ਜੇ.

ਅਵਿਨਾਸ਼ ਕੁਮਾਰੀ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ / ਮੁਦਈ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ / ਬਚਾਓ ਪੱਖ

ਆਰਐਸਏ ਨੰ. 2673 ਆਫ 1999

22 ਨਵੰਬਰ, 2002

ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਭਾਗ I, ਭਾਗ I . ਆਰ.ਐਲ.ਐਸ. 4.11 ਅਤੇ 7.5 . ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਸਤੀਫ਼ੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ। ਕਰਮਚਾਰੀ - ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ - ਨਾ ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਖਾਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੋਸਟ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਿਭਾਗ ਕੋਲ ਉਪਲਬਧ ਕੋਈ ਹੋਰ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਪੋਸਟ - ਸਮਰੱਥ

ਅਸਤੀਫ਼ਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਥਾਰਟੀ . ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ - ਮੁਦਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਸਤੀਫ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਲ. ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਰੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 7.5(4)(i)-ਮੁਦਈ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਤੋਂ 60 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਸਤੀਫ਼ਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ—ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫ਼ਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ— ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਕਿ ਉਸਨੇ "ਕੁਝ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ" ਅਸਤੀਫਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੁਦਈ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਜਿਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਂਦਿਆਂ ਕਿ ਉਹ ਪਰਿਵਾਰਕ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਸਿਹਤ ਦਾ ਆਨੰਦ ਨਹੀਂ ਮਾਣ ਰਹੀ ਸੀ, ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਿਹਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੁਧਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ ਦੇ ਪੂਰਵਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ (i) ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਭਾਗ I, ਭਾਗ I ਦੇ ਨਿਯਮ 7.5 ਦੇ ਉਪ ਨਿਯਮ (4) ਦਾ।

(ਪੈਰਾ 11)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੇ ਗਏ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 12)

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਜੀ.ਐਸ.

ਜੀ.ਐਸ.ਗਿੱਲ, ਸ੍ਰੀ ਡੀ.ਏ.ਜੀ. ਪੰਜਾਬ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਵੀ.ਐਮ.ਜੈਨ, ਜੇ.

(1) 3 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1999 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਐਫਪੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਹ ਮੁੜ ਇਹ ਨਿਯਮਤ/ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ, ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਤੱਥ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਅਵਿਨਾਸ਼, ਕੁਮਾਰੀ, ਐਲ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਉੱਤਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਅਧੀਨ 25 ਜੂਨ, 1976 ਨੂੰ ਟੂਰਿਜ਼ਮ ਕੰਪਲੈਕਸ, ਰੋਪੜ ਵਿੱਚ ਗਾਈਡ-ਕਮ-ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਐਸ.ਐਸ.ਐਸ. ਬੋਰਡ ਨੇ 22 ਦਸੰਬਰ, 1977 ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 22 ਦਸੰਬਰ, 1977 ਨੂੰ, ਮੁਦਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 7 ਸਤੰਬਰ 1987 ਨੂੰ ਕੁਝ ਖਾਸ ਹਾਲਾਤਾਂ ਕਾਰਨ ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ 7 ਦਸੰਬਰ 1987 ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ 'ਤੇ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਲਾਗੂ ਸਨ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ 7.5 ਅਤੇ 4.11 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮੁਦਈ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ

ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ। 90 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ। ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਦਈ ਨੇ ਸੂਚਨਾ ਕੇਂਦਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਕਰ ਲਈ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ 8 ਦਸੰਬਰ, 1987 ਦੇ ਪੱਤਰ **ਰਾਹੀਂ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼** ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧੀ 9 ਫਰਵਰੀ, 1988 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। , ਬਾਅਦ ਦੇ ਰੀਮਾਈਡਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਤੋਂ ਕੁਝ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੰਗੀ ਸੀ, ਪਰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਕੋਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਕੋਲ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਆਖਰਕਾਰ ਇਸ ਸਬੰਧੀ 14 ਮਾਰਚ 1989 ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੱਤਰ ਬਚਾਓ-ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ, ਪਰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਮੁਦਈ ਸੀਨੀਅਰ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ 7 ਦਸੰਬਰ, 1987 ਤੋਂ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।

(3) ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰੋਪੜ ਵਿਖੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਬਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁਦਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ, 2 ਬੀ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ, ਸਾਈ ਨੋ ਕਿਹਾ। ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ 26 ਅਗਸਤ, 1976 ਤੋਂ ਦਫਤਰੀ ਪੱਤਰ **ਰਾਹੀਂ, ਐਡਹਾਕ** ਆਧਾਰ ' ਤੇ ਕਲਰਕ-ਕਮ-ਸਟੇਰ ਕੀਪਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ 8 ਸਤੰਬਰ, 1977 ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। . ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਐਸਐਸਐਸ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ 22 ਨਵੰਬਰ, 1977 ਨੂੰ ਹੈਗੂਲਰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - 10 ਦਸੰਬਰ, 1977 ਦੇ ਦਫਤਰ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਮੁਦਈ 22 ਦਸੰਬਰ, 1977 ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ 7 ਸਤੰਬਰ, 1987 ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - 6 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ। 1987 ਤੋਂ 7 ਸਤੰਬਰ, 1987 ਨੂੰ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 7 ਦਸੰਬਰ, 1987 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ: 3 ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਰਥਹੀਣ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਅਸਤੀਫਾ 7 ਸਤੰਬਰ, 1987 ਤੋਂ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7.5(4) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ, 60 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ

ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 3 ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ 8 ਦਸੰਬਰ, 1987 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ

ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਹਮਦਰਦੀ ਨਾਲ ਤਤਕਾਲੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਸੈਰ ਸਪਾਟਾ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿੱਲ ਦੇਣ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਟ੍ਰਿਜ਼ਮ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈਆਂ ਸਨ। ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਦਫਤਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਮੁਦਈ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸਨੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਤੋਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ।

(4) ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁੱਦੇ ਤੈਅ ਕੀਤੇ। ਦੋਵਾਂ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਹੁਕਮ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। , ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਜਾਂ 7 ਦਸੰਬਰ, 1987 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰੋਪੜ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਖੇਤਰੀ ਜੁਆਈ-1 ਦਾਅਵਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ 1991 ਤੋਂ ਲੀਬਿਤ ਪਿਆ ਹੈ, ਹੁਣ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ **ਮੈਸਰਜ਼ ਰਤਨ ਕਲਾਥ ਹਾਉਸ** ਬਨਾਮ **ਮੈਸਰਜ਼ ਅਨੂਪ ਉਦੈ ਵਰਕਸ** (1) ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।

(5) ਮੈਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਸੁਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

(6) ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੁਲਜ਼, ਭਾਗ-1 ਭਾਗ-1 ਦੇ ਨਿਯਮ 7.5(4) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਦਈ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 8.116 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ

ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ (1) 1998 (2) ਆਰ.ਸੀ.ਆਰ. (ਸਿਵਲ) 316

ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਇਸ ਦੇ ਟੈਂਡਰ ਦੇ 90 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ 60 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ **ਬਾਵਾ ਸਿੰਘ** ਬਨਾਮ **ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ** (2) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7.5(4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਹ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸਤੀਫਾ ਉਸ ਦੁਆਰਾ "ਕੁਝ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ" ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ **ਰਾਜਿੰਦਰ ਭੁਸ਼ਣ** ਬਨਾਮ **ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ** (3) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਨਿਯਮ 7.5 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

- (1) ਕਿਸੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਪਿਛਲੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
- (2) ਅਸਤੀਫੇ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਿੱਥੇ ਸੇਵਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ, ਦੇ ਅਧੀਨ, ਸਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਿਯੁਕਤੀ, ਭਾਵੇਂ ਅਸਥਾਈ ਜਾਂ ਸਥਾਈ, ਲੈਣ ਲਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।
- (3) ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ, ਦੋ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਜੁਆਇਨਿੰਗ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਜਾਂ ਰਸਮੀ ਮੁਆਫੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
- (4) ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ:-

- (1) ਕਿ ਅਸਤੀਫਾ 6 ਵੇਂ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
- (2) 1989(2) SLR 103
- (3) 1995(2) SCT 248

ਉਸ ਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ, ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਜਾਂ ਆਚਰਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਸੀ;

- (ii) ਕਿ ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਆਚਰਣ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਸੀ;
- (iii) ਕਿ ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੌਬੇ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ;
- (iv) ਕਿ ਨੌਬੇ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਰਿਲੀਫ ਹੋਣ ਦੇ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ, ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ
- (v) ਕਿ ਉਹ ਅਹੁਦਾ, ਜੋ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਅਹੁਦਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਖਾਲੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਪਲਬਧ ਹੈ।

(5) ਅਸਤੀਫੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਵਪਾਰਕ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਕਾਫੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲੈਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਜਾਂ ਵਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਅਧੀਨ।

(6) ਜਦੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਡਿਊਟੀ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰ ਰੁਕਾਵਟ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

(7) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਅਸਤੀਫਾ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ "ਕੁਝ ਮਜਬੂਰ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ" ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ, ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਜਾਂ ਚਾਲ-ਚਲਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭੌਤਿਕ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਕ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਆਚਰਣ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤੀਸਰੀ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਡਿਊਟੀ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੌਬੇ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ

ਇਲਾਵਾ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨੌਬੇ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ "ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ" ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ, ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਦਾਇਗੀ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਅੰਤਮ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਹੁਦਾ, ਜੋ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਅਹੁਦਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਖਾਲੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, "ਉਪਲਬਧ ਹੈ।"

(8) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੂਲ ਨਿੱਜੀ ਫਾਈਲ ਦੇ ਨਾਲ ਨੋਟਿੰਗ ਹਿੱਸੇ, ਐਕਸ. ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਅਵਿਨਾਸ਼ ਕੁਮਾਰੀ ਦਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਡੀ.ਏ ਅਤੇ ਡੀ.ਬੀ, ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। T1 ਇਹਨਾਂ ਫਾਈਲਾਂ ਨੂੰ ਡੀ.ਡਬਲਯੂ.1, ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ, ਇਹਨਾਂ ਫਾਈਲਾਂ ਨੂੰ ਐਕਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ' ਡੀਏ ਅਤੇ ਡੀ.ਬੀ. ਅਸਲ ਅਸਤੀਫਾ ਪੱਤਰ, ਮਿਤੀ 7 ਸਤੰਬਰ, 1987, ਜੋ ਨਿੱਜੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਹੈ, ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ ਕੁਮਾਰੀ ਨੇ ਅਸਤੀਫਾ ਸਬੰਧਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਚੰਗੀ ਸਿਹਤ ਦਾ ਆਨੰਦ ਨਹੀਂ ਮਾਣ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਹਾਲਾਤਾਂ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਸਤੀਫੇ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਾਬਕਾ ਵਜੋਂ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਡੀ '1' ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ ਕੁਮਾਰੀ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਮਿਤੀ 6 ਅਕਤੂਬਰ, 1987 ਦੇ ਦਫਤਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਦਫਤਰੀ ਕਾਪੀ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ 7 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸਤੰਬਰ, 1987/ 6 ਅਕਤੂਬਰ, 1987 ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪੱਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਾਬਕਾ ਵਜੋਂ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। D2. 7 ਦਸੰਬਰ, 1987 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ ਕੁਮਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਨਿੱਜੀ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। 7 ਦਸੰਬਰ, 1987 ਦੇ ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਵਿਚ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਹਾਲਾਤ ਸੁਧਰ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਿਹਤ ਵਿਚ ਵੀ ਸੁਧਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ 7 ਸਤੰਬਰ, 1987 ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜੁਆਇਨਿੰਗ ਰਿਪੋਰਟ ਸਥਾਨਕ ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਰਹੀ ਹੈ। 7 ਦਸੰਬਰ, 1987 ਦੇ ਉਕਤ ਪੱਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਟਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਾਬਕਾ ਵਜੋਂ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। D3. ਨੋਟਿੰਗ ਫਾਈਲ, ਐਕਸ ਡੀਡਬਲਯੂ, ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 7 ਦਸੰਬਰ, 1987 ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦਫਤਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਭਾਵ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਟੂਰਿਜ਼ਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮੁੱਚੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਉਪਰੰਤ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵੱਲੋਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ ਕੁਮਾਰੀ ਲਈ ਕੋਈ ਅਸਾਮੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ੍ਰੀ ਕਮਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਧਵਨ ਨੂੰ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨੀਲਮ ਕੁਮਾਰੀ ਨੂੰ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦਫਤਰ ਵਿਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਸਾਮੀ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ ਕੁਮਾਰੀ. ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਲਈ ਕੋਈ ਅਹੁਦਾ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਟੂਰਿਸਟ ਅਫਸਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਵੇ

ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਸ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤਹਿਤ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਵਿਨਾਸ ਕੁਮਾਰੀ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਆਰਡਰ ਨੋਟਿੰਗ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 31 ਦਸੰਬਰ, 1987 ਹੈ। ਟੂਰਿਸਟ ਅਫਸਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ 1 ਜਨਵਰੀ, 1988 ਦੇ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਵਿਨਾਸ ਕੁਮਾਰੀ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਹੈ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। :-

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ। ਅਵਿਨਾਸ ਕੁਮਾਰੀ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

(9) ਇਹ ਤਾਰ ਟੂਰਿਸਟ ਅਫਸਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਟੂਰਿਜ਼ਮ, ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(10) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ. ਅਵਿਨਾਸ ਕੁਮਾਰੀ, ਮੁਦਈ, ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸੈਰ-ਸਪਾਟਾ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਖਾਲੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਹੁਦਾ

ਉਸਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ, ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਅਹੁਦਾ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਨੂੰ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

(11) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਕਿ ਉਸਨੇ "ਕੁਝ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ" ਅਸਤੀਫਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿੱਚ ਭੌਤਿਕ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣਾ ਕਿ ਉਹ ਪਰਿਵਾਰਕ ਹਾਲਾਤਾਂ ਕਾਰਨ ਚੰਗੀ ਸਿਹਤ ਦਾ ਆਨੰਦ ਨਹੀਂ ਮਾਣ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਿਹਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੁਧਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਦਾ ਕੇਸ ਲਿਆਉਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ- ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 7.5 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (4) ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਦੀ ਝਲਕ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

(12) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਰਿਲੀਵ ਹੋਣ ਦੇ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 7 ਸਤੰਬਰ, 1987 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅਸਤੀਫਾ 7 ਸਤੰਬਰ, 1987 ਤੋਂ 6 ਅਕਤੂਬਰ, 1987 ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਮਤਲਬ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ 7 ਸਤੰਬਰ, 1987 ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। 1987. ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਖੁਦ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 7 ਦਸੰਬਰ, 1987 ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਲਈ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਘੂ 8.116, ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਲਈ ਕੋਈ

ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਹੀਂ ਵਧਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਨਿਯਮ 8.116 ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਕਮਾਈ ਹੋਈ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ।

(13) 1995 (2), ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਕੇਸ ਟੂਡੇ, 248 (ਸੁਪੀਰ) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 7.5 (4) ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਸਿਧਾਂਤ, ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ (4) ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (i) ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਅਸਤੀਫੇ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਕੁਝ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਸਤੀਫਾ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭੌਤਿਕ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਪ ਧਾਰਾ (ii) ਨੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਸਕੋਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਰਰਾਜੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਭਾਵ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਜਿਸ ਦਿਨ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਆਚਰਣ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੱਸ ਦਈਏ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਚੋਣ ਲੜਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਚੋਣਾਂ 'ਚ ਫੇਲ ਹੋ ਕੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਚਾਹਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਲੜਨ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਤੀਫਾ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਰਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਹਾਸੇਹੀਣੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਲੜਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਰਨ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(14) ਅਥਾਰਟੀ 1989 (2) ਸਰਵਿਸ ਲਾਅ ਰਿਪੋਰਟਰ, 103 (ਸੁਪੀਰ), ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਕੋਈ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬੈਂਚ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹੀ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੇ ਵੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ 30 ਅਗਸਤ, 1985 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਸਤੀਫਾ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ 2 ਸਤੰਬਰ, 1985 ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨੌਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭਾਵ 11 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਤੰਬਰ, 1985. ਇਹ ਅੱਗੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਮਿਲਣ ਦੇ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਦੇ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟਵਾਰੀ ਦਾ ਅਹੁਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਖਾਲੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਜੇ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ,

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਲੈਕਟਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 60 ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਅਸਤੀਫਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੇ ਗਏ ਐਲਾਨਨਾਮੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(15) ਉਪਰੋਕਤ ਮੇਰੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਚਰਚਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੌਜੂਦਾ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜੇ. ਐੱਸ. ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

ਆਰਸੀ ਕਬੂਰੀਆ ਜੋ

ਟੈਲਸਟ੍ਰਾ ਵਿਸ਼ਾਸ ਕਮਿਊਨੀਕੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾ. ਲਿਮਿਟਡ।—ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓਟੀਅਰਸ-ਆਰ ' ਸਮਰਥਕ

ਸੀ.ਆਰ.ਐਲ.ਐਮ. 2002 ਦਾ ਨੰਬਰ 26225/M

20 ਦਸੰਬਰ, 2002

ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860 ਐੱਸ. 406, 420 ਅਤੇ 120-ਬੀ ਐੱਸ. 34 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ—
ਪਬਲਿਕ ਲਿਮਿਟਡ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੈਰਾਥਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ
ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਲਿਮਿਟਡ ਕੰਪਨੀ ਸੀਜੇਐਮ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼
ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸੰਮਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨਾ-ਮੁਢਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ
ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ-ਕੇਵਲ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ।
ਸ਼ਿਕਾਇਤ/ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਵਿਚ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੁਨਾਸਬ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਲਈ ਗਈ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ
ਗਈ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਅਪੈਰਾਥ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ
ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ- ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨਾ ਹੀ 'ਜਿ' ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਹਨ।